

Aš – Žygimanto Augusto krėslas. Išdidus stoviu prabangioje Valdovų rūmų menėje. Priešais mane per visą salę patiestas ilgas, ryškiai raudonas kilimas. Grindys išblizgintos, geriausia glazūra karalystėje dengtos plytelės ir didžiulis, ilgas, medinis puotai padengtas stolas, ant kurio gausybė įvairiausių patiekalų ir desertų. Aš pats pastatytas stalo gale – valdovui. Nublizgintas, be jokios dėmelės – karališkas krėslas.

Matau Žygimantą Augustą, lėtai artėjantį link manęs. Jo veidas labai rimtas – kažko susirūpinęs. Norėjau jau klausti: „Valdove, ko toks rimtas? Jau didžioji puota!“ Bet neišdrįsau...

Kelias minutes Žygimantas Augustas sėdi tylus, susimąstęs... O tada su trenksmu atsidaro didžiosios menės durys ir įeina ponios, pasipuošusios pūstomis, ryškiomis, nuostabiai pasiūtomis suknelėmis, ir ponai žvilgančiais apsiaustais. Jie elegantiškai bučiuoja savo damai ranką. Akimirksniu menė prisipildo balsų, rūbų šlamesio, vėduoklių plazdėjimo...

Visiems susirinkus, Žygimantas Augustas padėkoja, pasako savo didžiąją kalbą ir kviečia sėsti prie vaišėmis nukrauto stalo. Kai jis atsisėda, jaučiu, kad šiek tiek atsipalaidavęs, ramesnis. Ima skambėti indai ir įrankiai, sklinda gardžiausi kvapai, iš paausiuotų taurių liejasi vynas.

Poniams ir ponams bepuotaujant pasirodo patys geriausi šalies muzikantai ir užgroja lėtą, elegantišką valsą. Jaučiu, kad Žygimantas Augustas jaučiasi geriau, ir man palengvėja. Stebiu, kaip svečiai šoka valsą. Tikrai galiu patvirtinti, kad šie muzikantai geriausi! Štai ir pats valdovas stojasi šokti. Jis paprašo savo tarnų perduoti muzikantams, kad grotų greitesnę melodiją. Pasigirsta greita, linksma ir nuostabi. Ar Žygimantas Augustas išsirinko damą šokiui? Be abejonės! Jo akys mato tik Barborą Radvilaitę!..

Netrukdykime valdovui! Tiesiog mėgaukimės šia elegantiška muzika...

Autorė: AUSTĖJA NEVERAUSKAITĖ, 5C KLASĖ

Mokytoja: DALIA VAINAUSKAITĖ